

„Когато единъ день и ти бждешь повиканъ да царувашъ, гледай да бждешь единъ примѣренъ Господаръ“.

Часътъ приближавалъ близо осемъ. Тя вече била прѣгърнала Бориса, Кирила и Евдокия.

Сълзи прокапали отъ очитѣ ѿ.

Захванала още повече да блѣднѣе.

Единъ жалкъ погледъ хвърлила още веднѣжъ на Господаря и, легко, тихо, безмълвно, блѣдната Българска Княгиня на вѣки склонила очи и неусѣтно, съ пълна и твърда вѣра въ Бога, Си отишла отъ този свѣтъ.

Изъ „Миръ.“

СМЪРТНИЯ АКТЪ.

за Нейно Царско Височество Господарката е направенъ слѣдующия актъ:

„Днесъ деветнадесети Януарий, хилядо осемстотинъ деведесетъ и девета година долуподписанитѣ: Д. Грековъ, министръ-Прѣдсѣдатель и министръ на Външнитѣ Работи и на Исповѣданията; д-ръ В. Радославовъ, министръ на Вътрѣшнитѣ Работи замѣствующъ П. Пешевъ, министръ на Правосъдието, пазител на държавния печатъ и нотариусъ на короната; С. Добровичъ, началникъ на канцеларията на Негово Царско Височество Княза и врѣменно натоваренъ съ обязаноститѣ на министръ на двора; д-ръ Г. Золотовичъ, директоръ на санитарната служба въ Княжеството; д-ръ К. Херцфелдъ, професоръ отъ Виенския университетъ; д-ръ Л. Золотовичъ, членъ отъ Върховния Медицински Съвѣтъ; д-ръ С. Лудвигъ, лейбъ-медикъ на Н. Ц. В. Княза, удостоверяваме въ качеството на свидѣтели, че Нейно Царско Височество Българската Княгиня Мария Луиза, Принцеса Бурбонска, се помина тая сутринъ, въ 11 часътъ и 10 минути.